

чето. Искат се и двамата... Млъкне кахърната майка, а той нахлузи еминии⁹ си и отиде до оджака¹⁰, дето е окачена голямата кошница. Свали я, наведе се и почне да рови в нея. Измъкне някое листо, извади кесия и тръсне в гаванката зелен прашец, сложи и счукан нокът от желва и почне да бърка. От тенекиената кутийка с ръждясала капачка той изважда ядец на гълъбица, намаже двата извити краища с черно лепило и ги оваля в гаванката. И заръчва да преспи момчето с ядеца, после да го даде на севдата си, та и тя да стори същото. Но чуждо око да не ги види. На четиридесетия ден пак да пратят огледниците. Магията вече ще да е развързала късмета им, а инатът на дъртите ще се е пречупил” (Алваджиев 1971: 88).

Лудо-младо...

В отделни случаи майката може косвено да предопредели избора на сина си, ако е харесала някое момиче и го насочи към нея. „В Завет, там бяуми с каруците. Кондисауми и аз сложих да правя вретена. И почна да пея. То не ми беше

толкоз вретената, колкото ми беше песните. Лудо-младо. И свикървата викала „О-о-о, туй момиче, ша гу зема”. И отидоха със свекъра... то много каруци, пейсе-шейсе каруци на едно място събрани...наприими на мама годината, една година сидях при татко и на четиринайси години ма зимаха” (ж., 83 г., конапари, Варненско) (цит. по Конович, Ненов 2009: 101).

„Съпругата ми я избра майка ми. Сериозно ви казвам. Хареса си я. Аз я видях само за две минути. Бях на една кръчма, върнах се, майка ми вика: „Има забава в училището”, аз отидох. Майка ми казва: „Виж момичето там”. Аз бях на 20, а тя на 17 години” (м., 47 г., кв. Факултета, София) (цит. по Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 46).

Всички гледат се сродят с почитано, уважавано, имотно семейство, “да са много хубави хора”. “За да се съгласят двата рода младите да се съберат, се гледат и родовете, но и такива качества, като тя

⁹ еминии (ар.-турски) – плитка, лека обувка без ток

¹⁰ оджак – огнище